

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА СТАТИСТИКИ



«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 5

Частина II



Одеса
2019

УДК 311
ББК 60.6

Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень: збірник наукових студентських праць. Випуск 5. Частина II. – Одеса, ОНЕУ. – 2019. – 224 с.

Автори:

Вітковська К. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Готліб І. Г. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Милашко О. Г. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Ольвінська Ю. О. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Підгорний А.З. – к.е.н., професор, завідувач кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Погорелова Т. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Самотоєнкова О. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Тарасова К. І. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Абалмасова М. П. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Агапченко К. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Березорудський А. М. – студент обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Богомаз О. О. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Бойко В. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Бурлаєва В. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Воскобойнік І. І. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Гаращенко О. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Зарічна Т. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Кот А. Г. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Любович А. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Манєва К. П. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Мівшук Ю. І. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Мотишена В. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Рубель Г. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Стародубцева Т. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Унтілов В. В. – студент обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету.

У збірнику наводяться результати дослідження студентів та викладачів кафедри статистики щодо застосування сучасних статистичних методів для оцінки соціально-економічних процесів у деяких країнах світу, в Україні та окремих регіонах. Висновки та рекомендації авторів можуть бути корисними для викладачів, аспірантів і студентів, які займаються аналізом процесів, що відбуваються в суспільстві та економіці країни.

ЗМІСТ

Агапченко К.А., Погорєлова Т.В. Статистичний аналіз динаміки ліквідності комерційних банків України за період 2008 – 2018 рр.....	6
Бойко В.С., Вітковська К.В. Статистичний аналіз рівня безробіття в Україні.....	13
Агапченко К.А., Погорєлова Т.В. Статистичний аналіз динаміки грошової маси та грошового обігу в Україні.....	22
Березорудський А.М., Вітковська К.В. Статистична оцінка впливу факторів на рівень бідності населення.....	29
Абалмасова М.П., Готліб І.Г. Статистичний аналіз заробітної плати в Україні за 2010 – 2018 рр.....	36
Кот А.Г., Тарасова К.І. Статистичне дослідження доходів та витрат населення в системі оцінювання рівня життя.....	45
Абалмасова М.П., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз доходів та витрат населення деяких країн світу.....	55
Богомаз О.О., Самоуськова О.В. Аналіз діяльності інноваційних підприємств в промисловості України за 2012 – 2017рр.....	62
Гаращенко О.В., Підгорний А.З. Динаміка та перспективи розвитку вищої освіти в Україні.....	72
Мотишена В.В., Милашко О.Г. Статистичне дослідження структури та динаміки валового внутрішнього продукту.....	79
Зарічна Т.С., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз рівня людського розвитку в Україні.....	86
Воскобойнік І.І., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз рівня злочинності в Одеській області.....	92
Абалмасова М.П., Погорєлова Т.В. Статистичний аналіз фінансової діяльності підприємств Одеської області.....	99
Богомаз О.О., Погорєлова Т.В. Статистичне дослідження рівня цін в Україні.....	105
Бойко В.С., Погорєлова Т.В. Статистичне дослідження стану та розвитку страхового ринку в Україні.....	112
Мотишена В.В., Погорєлова Т.В. Особливості статистичного дослідження динаміки валютних курсів	120

Бурлаєва В.С., Погорєлова Т.В. Статистичне дослідження продовольчого ринку України.....	128
Любович А.А., Погорєлова Т.В. Статистичне дослідження земельних ресурсів та їх використання в Україні	134
Абалмасова М.П., Самотоєнкова О.В. Статистичний аналіз ринку інновацій в Україні.....	141
Агапченко К.А., Самотоєнкова О.В. Аналіз динаміки грошового ринку в Україні за 2008 – 2018 рр.....	147
Мившук Ю.І., Самотоєнкова О.В. Статистичний аналіз рівня доходів населення України.....	155
Рубель Г.А., Самотоєнкова О.В. Залучення прямих іноземних інвестицій в економіку України.....	163
Любович А.А., Милашко О.Г. Партнерство України з Францією: статистичний аспект	171
Бурлаєва В.С., Милашко О.Г. Партнерство України з Німеччиною. Статистичний аспект.....	180
Унтілов В.В., Милашко О.Г. Партнерство України з Великою Британією. Статистичний аспект	185
Богомаз О.О., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз використання інтернету в Україні	193
Бойко В.С., Ольвінська Ю.О. Порівняльний аналіз освіти в Україні та деяких країнах світу	198
Манєва К.П., Ольвінська Ю.О. Вплив інтернету на людський розвиток.....	207
Стародубцева Т.В., Ольвінська Ю.О. Вплив корупції на людський розвиток	212
Воскобойнік І.І., Вітковська К.В. Використання вибірових обстежень у соціальної статистиці	217

ЗАЛУЧЕННЯ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Рубель Г. А.¹, Самотоєнкова Ю. О.²

¹ – студент, кафедра статистики,

² – канд. екон. наук, доцент, кафедра статистики
Одеський національний економічний університет, м. Одеса

АНОТАЦІЇ

Рубель Г. А., Самотоєнкова Ю. О. Залучення прямих іноземних інвестицій в економіку України. В статті проводиться дослідження стану та рівня залучення іноземних інвестицій в економіку України, що сприяють розвитку національної економіки взагалі і є стимулом для активізації підприємницької діяльності. На інвестиційну привабливість впливає загальний стан економіки країни, умови ведення бізнесу, зокрема ступінь втручання держави та рівень корупції. На основі проведеного дослідження встановлено, що найбільш привабливими для іноземних інвесторів у галузевому розрізі залишаються переробна промисловість, фінансова діяльність, торгівля та операції з нерухомим майном, оренда, інжиніринг та надання послуг підприємцям. Визначено, що Україна має значний природний потенціал, кваліфіковану робочу силу, має значний науково-технічний потенціал, наявну інфраструктуру, потужну виробничу базу, величезний внутрішній ринок збуту продукції та успішну інтеграцію у світовий фінансовий та товарний ринок, і потенційно може бути однією з провідних країн за залученням інвестицій.

Ключові слова: інвестиційне середовище, географічна структура інвестицій, інвестор, галузева структура інвестицій, іноземні інвестиції, мотиви, національна економіка.

Rubel G. A., Samotoenkova E. V. Attraction of direct foreign investments into the economy of Ukraine. This article analyzes the level and level of attraction of foreign investments into the Ukrainian economy, which contributes to the development of the national economy in general and provides an incentive for the activation of entrepreneurial activity. The investment attractiveness is influenced by the general state of the country's economy, the conditions of doing business, in particular the degree of state intervention and the level of corruption. On the basis of the research, it was found that processing industries, financial activities, trade and real estate operations, leasing, engineering, and services to entrepreneurs remain the most attractive for foreign investors in the sectoral sector. It is determined that Ukraine has significant natural potential, skilled labor, significant scientific and technical potential, available infrastructure, powerful production base, huge domestic product market and successful integration into the global financial and commodity market, and potentially can be one of the leading countries. with the attraction of investments.

Keywords: investment environment, geographic structure of investments, investor, branch structure of investments, foreign investments, motives, national economy.

Рубель, Г. А. *Залучення прямих іноземних інвестицій в економіку України* [Текст] / Г. А. Рубель, О. В. Самошенко // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень : збірник наукових студентських праць. Випуск 5. Частина II – Одеса, ОНЕУ. – 2019. – С. 163 – 170.

В умовах динамічних змін зовнішнього середовища вітчизняна економіка переживає період кризи, державі складно забезпечити соціально-економічний розвиток за рахунок власних фінансових ресурсів, що обумовлює потребу в активному залученні іноземного капіталу. Прямі іноземні інвестиції виступають стимулятором економічного розвитку та стабілізації політичної ситуації в країні. Актуальність досліджуваної тематики обумовлена тим, що підвищення інвестиційної привабливості України є одним із стратегічних завдань держави, від реалізації якого залежить можливість стабілізації та зростання національної економіки.

Метою статті є дослідження сутності прямих іноземних інвестицій як чиннику розвитку економіки країни, здійснення оцінки надходження та розподілу іноземних інвестицій, аналізу динаміки іноземного інвестування в національну економіку. Методологія дослідження формується на основі використання методів та прийомів наукового пізнання, таких як методи узагальнення та систематизації, методи системного та критичного аналізу, економіко-статистичні методи.

Для характеристики інвестиційної привабливості України доцільно буде використати дані чистої міжнародної інвестиційної позиції (англ. Net international investment position). Міжнародна інвестиційна позиція – це макроекономічне поняття, що означає загальний обсяг і структуру фінансових активів і зобов'язань країни перед нерезидентами. Міжнародна інвестиційна позиція є одним з елементів рахунку операцій з капіталом. Чиста міжнародна інвестиційна позиція являє собою різницю між активами і зобов'язаннями країни. Якщо чиста міжнародна інвестиційна позиція країни позитивна, то країна є чистим кредитором по відношенню до решти світу, а якщо вона негативна – то чистим боржником. Як бачимо Україна більше залучає інвестицій, ніж сама інвестує в інші економіки [3].

Іноземний капітал сьогодні особливо необхідний у тих сферах економіки, активізація яких допоможе вивести її з кризового стану, зняти наростаюче соціальне напруження в суспільстві. Це насамперед виробництво продуктів харчування, товарів широкого попиту та послуг, ліків та іншої життєво важливої продукції. І справа тут не лише в тому, щоб забезпечити населення необхідними товарами та послугами, але й в тому, щоб здійснити їх імпортозаміщення звільнивши валютні ресурси, що витрачаються зараз на імпорт товарів народного споживання або

сировини для їх виробництва [1].

У реконструкції та модернізації за участю іноземного капіталу має потребу практично все агропромислове господарство України. Тут вкрай необхідно підняти продуктивність та знизити втрати, забезпечити більш глибоку та комплексну переробку первинної сировини з метою значного збільшення виходу кінцевої продукції та підвищення її споживчих якостей. Через технологічну відсталість у агропромисловій сфері економіки щорічно не доходять до споживача мільйон тонн м'яса, не використовується близько половини молочного білка, пропадає до 30-40% овочів та фруктів. У величезних кількостях втрачається або нерационально використовується й вирощена зернова продукція.

Зниження витрат сільськогосподарської сировини та поглиблення її переробки стосується тих сфер, де за участю іноземного капіталу можна в короткі строки одержати значний економічний ефект, зокрема шляхом створення порівняно невеликих підприємств, що не потребують великих вкладень і забезпечують швидку окупність початкових витрат при невисокому ступені ризику для іноземних інвесторів. Бажана участь іноземного капіталу й в переведенні агропромислового виробництва на сучасну технологічну базу, в тому числі з використанням потужного науково-технічного та виробничого потенціалу оборонних галузей, що підлягають конверсії.

У великомасштабному іноземному інвестуванні зараз відчувають гостру потребу й паливно-енергетичні галузі, що впродовж багатьох років несуть величезне навантаження не тільки щодо енергопостачання виробництва та соціальної сфери, але й щодо забезпечення експорту. Залучення інвестицій із-за кордону в цю галузь було б дуже корисним при розв'язанні ряду вузлових завдань. Серед них:

- активізація використання існуючого виробничого потенціалу по видобуванню та переробці енергоресурсів, особливо в тих ланках, де можна в короткі строки здобути хорошу віддачу від вкладених коштів, наприклад, при інвестуванні комплексу заходів щодо введення в експлуатацію великого масиву сьогодні недіючих вугільних шахт Донецького, Придніпровського та Львівсько-Волинського басейнів з покриттям видатків за рахунок виручки від продажу додатково видобутого вугілля;

- різке зниження питомих видатків палива та енергії у народному господарстві на основі переходу до енергозберігаючих технологій;

- комплексна модернізація діючих і створення нових виробничих фондів і процесів на базі сучасної техніки та прогресивних технологій, що забезпечують стійке зростання ефективності та безпеки виробництва, а також докорінне поліпшення умов праці;

- зниження негативного впливу металургійного та нафтохімічного комплексів на навколишнє середовище на основі застосування екологічно чистих технологічних процесів у виробництві, транспортуванні та

споживанні енергоресурсів.

Участь іноземного капіталу могла б істотно активізувати конверсію військового виробництва. Це, перш за все, освоєння на конверсійних підприємствах виробництв товарів народного споживання, машин та обладнання для агропромислового комплексу та легкої промисловості, міського транспорту, літаків для цивільної авіації, нафтогазового обладнання, приладів медичного та екологічного призначення та багато іншого. Сюди ж можна віднести інвестиційну співпрацю із зарубіжними фірмами в питанні адаптації до цивільних цілей військової електроніки, радіотехніки, виробництва засобів та систем зв'язку.

Пріоритетними зонами для іноземних інвестицій в Україні є:

Західний регіон (Львівська, Івано-Франківська, Закарпатська, Тернопільська, Волинська області), де ефективним може бути створення виробництва з використанням місцевих природних ресурсів – сірки, калійної та кухонної солі, вугілля, нафти та газу, а також розвиток мережі оздоровчих курортно-туристичних комплексів.

- Донецько-Придніпровський регіон (Донецька, Луганська, Запорізька, Дніпропетровська області), де необхідно здійснити реконструкцію та технічне переобладнання шахт, металургійних, хімічних виробництв на базі безвідходних, маловідходних та екологічно чистих технологій; дати потужний імпульс розвитку малоенергомістких виробництв середнього та точного машинобудування, автомобілів та літакобудування.

- Південний регіон (Одеська, Миколаївська, Херсонська області), де найбільш вигідним є проведення реконструкції та технічного переоснащення портового господарства, розвиток виробництва обладнання для харчової промисловості, розширення мереж оздоровчих курортно-туристичних комплексів.

- Регіони України, забруднені внаслідок аварії на Чорнобильській атомній електростанції, у яких, поряд із запровадженням унікальних наукових досліджень, необхідно впровадити найновіші технології та здійснити комплекс заходів щодо екологічного, економічного та соціального відродження територій.

Одночасно з пріоритетними сферами та зонами для іноземного капіталу визначаються об'єкти з особливими умовами інвестування, куди іноземні інвестиції залучаються з дозволу уряду України. До таких об'єктів належать:

- підприємства атомного машинобудування;
- підприємства та об'єднання паливно-енергетичного комплексу, у тому числі вугільно-, нафто- та газопереробні підприємства;
- нафтосховища міжобласного та республіканського значення;
- підприємства залізничного, морського, річкового, авіаційного та автомобільного транспорту загального користування;
- підприємства та об'єкти електроенергетики, гідроелектростанції,

теплоелектростанції;

- об'єкти освіти, науки, що фінансуються з державного бюджету;
- автомобільні дороги загального користування;
- метрополітени;
- магістральні лінії електропередач;
- нафто- та газопроводи, трубопровідний транспорт;
- соледобуванні підприємства та багато інших;

До числа пріоритетних напрямків іноземного інвестування слід віднести й створення в Україні сучасної інфраструктури, включаючи транспорт, технічно оснащене складське господарство, телекомунікації, ділову інфраструктуру (офіси, ділові центри банки даних та інші об'єкти) та побутовий сервіс. Без цього практично не можливі перехід до повноцінного ринку та широкий розвиток міжнародної інвестиційної діяльності. Розвиток цієї сфери не тільки актуальний, але й досить привабливий для зарубіжних інвесторів, оскільки в ній, як правило, у відносно короткі строки окупаються початкові затрати й одночасно створюється сприятлива матеріальна основа для подальшої ділової активності іноземного капіталу.

Акцент на коротких строках окупності початкових витрат при розгляді пріоритетів іноземного інвестування продиктований відомими причинами. Сьогодні, як ніколи, потрібна швидка віддача від вкладених коштів з тим, щоб максимально сприяти найшвидшому виходу економіки з кризового стану. Проте така орієнтація в жодному разі не спрямована проти довгострокових інвестиційних програм та проектів з високим потенційним ефектом у перспективі. Наприклад, були б дуже корисними розробка та реалізація у межах інвестиційної співпраці проекту енергетики 21-го сторіччя зі створенням якісно нових енергетичних технологій та видів палива для світового і внутрішніх ринків. Подібні проекти необхідні не тільки для вирішення великих науково-технічних, економічних та екологічних завдань, але й для підтримання сталості інвестиційної діяльності та зовнішньоекономічних зв'язків на тривалу перспективу.

Поруч із зазначеними сферами, зонами та об'єктами для пріоритетного залучення іноземного капіталу все більшого значення та актуальності набувають екологічні проблеми національного, регіонального та глобального характеру.

Інвестиції формують виробничий потенціал на новій науково-технічній базі й зумовлюють конкурентні позиції на світових ринках. При цьому далеко не останню роль для багатьох держав, особливо тих, що виринаються з економічного та соціального неблагополуччя, відіграє залучення іноземного капіталу у вигляді прямих капіталовкладень, портфельних інвестицій та інших активів.

Інвестори охоче вкладають кошти у не капіталомісткі галузі, які можуть забезпечити за певних обставин швидку окупність капіталу. Рівень

інвестування в капіталомісткі галузі (машинобудування, металообробка) щорічно падає, таким чином, роль вкладень іноземного походження у структурному оновленні українського виробництва ще недостатня.

Станом на початок 2017 року іноземні інвестиції вкладено у діяльність 7362 підприємств (1890 із них – виробничі). За повідомленням державного Комітету промислової політики, в галузях промисловості зареєстровано 1480 підприємств із іноземними інвестиціями, з них 855 випускали продукцію. Обсяг вкладених іноземних інвестицій у сектор промисловості становив 1103,6 млн. дол..

Середній обсяг прямих іноземних інвестицій, накопичених на одному підприємстві з іноземними інвестиціями становив 441 тис. дол. США, у тому числі в промисловості – 1,3 млн. дол.. (у паливній промисловості – 4,1, харчовій – 1,9, у машинобудівній та металообробці – 1,8, легкій промисловості – 0,2 млн. дол.)

Серед країн лідерами прямого інвестування в українську економіку є США (509 млн. дол., або 18% від загального обсягу), Нідерланди (264 млн. дол., 10%), Німеччина (232 млн. дол., 8%) [2]. Наведені дані свідчать, що кілька років лідерами прямого інвестування в українську економіку залишаються промислово розвинуті країни. За даними статистики, більшість вкладень здійснено суб'єктами з Європи – це наслідок полюсного розміщення міжнародних інвестицій. Порівняно значні вклади зроблено інвесторами з невеликих країн (Нідерланди, Кіпр, Ліхтенштейн, Швейцарія).

Як свідчить практика, іноземні ділові кола враховують регіональний фактор під час прийняття рішення про інвестування. Значні прямі інвестиції у конкретну галузь у регіоні найчастіше пов'язані з упровадженням великого проекту. Київська область – “Кока – Кола Амати” (харчова промисловість), Запорізька область – ДЕУ (машинобудування), на Тернопільщині канадським інвестором реалізується великий проект щодо виробництва будівельних матеріалів, а на Чернігівщині – проект англійського інвестора в харчовій промисловості.

На надходження прямих іноземних інвестицій у конкретний регіон впливає також його розташування. Так, у західних областях України велику питому вагу мають прикордонні або близько розташовані держави – Угорщина, Чехія, Польща, Словаччина.

Інвестори з таких країн, як США, Великобританія, Німеччина, віддають перевагу Дніпропетровській, Донецькій. Одеській та Черкаській областям.

Нідерландські інвестори охоче вкладають капітали у Київську і Львівську області, де їх цікавить харчова промисловість. Вибірково вкладають кошти бізнесмени з Кіпру. Основна частина інвестицій припадає на Одеську, Дніпропетровську, Львівську, Миколаївську і Полтавську області. Обсяг інвестування з цієї країни такий великий, що має у кожному українському регіоні найбільшу вагу. Наприклад, 36%

іноземних інвестицій, вкладених у Миколаївську область, надійшли з Кіпру. Для порівняння: частка США – 2%, Німеччини – 3% [2].

Можна припустити, що у вигляді іноземних інвестицій з Кіпру сюди повертається український капітал. Капітали з Кіпру надходять у такі галузі, як машинобудування і металообробка, внутрішня торгівля, хімічна і паливна промисловість, харчова промисловість, фінанси, сільське господарство [2].

Усі заходи, які пропонуються для підвищення інвестиційної привабливості української економіки для капіталу нерезидентів, можуть поділятися на дві великі групи: заходи, що впливають на усіх інвесторів, і заходи, що впливають тільки на іноземних інвесторів. Найгостріші проблеми підвищення інвестиційної привабливості української економіки виникають у макроекономічній сфері. Розв'язувати їх слід з урахуванням інтересів і внутрішніх, і іноземних інвесторів [1].

Економіка України мало приваблива для іноземного капіталу. Органи державної влади в Україні, особливо на місцевому рівні, ще недооцінюють ролі іноземного інвестування в зростанні економіки.

Збільшення обсягів залучених іноземних інвестицій та удосконалення їх структури буде неможливим без активізації інвестиційної сфери та поліпшення стану інвестиційного клімату вітчизняної промисловості. Шлях до залучення іноземного капіталу лежить, хоч як це парадоксально звучить, через вітчизняного товаровиробника. У країні має бути сформований платоспроможний внутрішній попит, у тому числі на продукцію промислового призначення. Залучення іноземних інвестицій допоможе розв'язати внутрішні проблеми, у тому числі соціальні та науково-технічні [3].

З метою подолання бюрократичних перепон, які мають місце під час реалізації інвестиційних проектів, необхідно забезпечити постійні робочі контакти між українською та відповідною іноземною стороною. На ставлення до України потенційного інвестора відчутно впливає взаєморозуміння між українським урядом та міжнародними фінансовими організаціями. Відсутність довгострокової стратегії співробітництва з МВФ та перерва у співпраці насторожують потенційних інвесторів.

Було б доцільно створити державне агентство, яке б виконувало роль інвестора при недостатності коштів у нерезидента для реалізації інвестиційного проекту. Наприклад, таке агентство могло б фінансувати частину (але не більш як половину) окремого проекту на засадах партнерства. Ризик і результати інвестування розподіляються відповідно до вкладених у проект коштів.

Крім того, від практики адміністрування органам державної влади слід переходити до ефективних методів регулювання.. Необхідно прийняти нагальні заходи з метою подальшої оптимізації та спрощення процедур отримання ліцензій, дозволів, свідоцтв тощо. Також потрібно розробити чіткий та прозорий механізм пільг іноземним інвесторам.

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Необхідно реформувати і земельні відносини. І хоча на сьогоднішній день ми маємо новий земельний кодекс, в ньому ще досить недоліків з цього питання.

Державі варто заохочувати портфельні інвестиції. Проте це викликає потребу у розвитку фондового ринку [1].

Таблиця 1

Динаміка міжнародної інвестиційної позиції України, млн. дол. США

Показники	2016 рік				2017 рік				2018 рік			
	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV
Чиста міжнародна інвестиційна позиція	-31694	-30009	-31489	-27106	-26980	-25693	-28002	-25629	-25690	-24152	-24724	-21582
Активи	124674	124761	124979	124280	125226	128626	129517	129347	130186	130207	129400	133384
Пасиви	156368	154770	156468	151386	152206	154319	157519	154976	155876	154359	154124	154966

Загальний обсяг прямих іноземних інвестицій у вигляді акціонерного капіталу на 1 жовтня 2018 року склав 133384 млн. дол., що в значній мірі менше ніж обсяг прямих іноземних інвестицій у 2016 році [2].

Отже, необхідні додаткові заходи по зниженню дії негативних факторів на стан інвестиційного клімату в Україні. Серед них в якості першочергових можна виділити:

- досягнення національної згоди між різноманітними соціальними групами, політичними партіями з приводу рішення загальнонаціональної проблеми виходу України з економічної кризи;
- вирівнювання економічних показників та боротьба з інфляцією;
- ретельна розробка правової бази інвестування;
- радикалізація боротьби із злочинністю;
- створення конкретного механізму надання податкових пільг банкам, іноземним інвесторам, їдучим на довгострокові інвестиції з метою компенсації втрат по уповільненню обороту капіталу у порівнянні з іншими оборотами їх діяльності.

Внутрішні та зовнішні інвестиції являють собою складний багатоступінчастий механізм, здатний в значній мірі збільшити економічний потенціал держави, тому успіх, досягнутий в даній сфері, в значній мірі визначить реалізацію всієї реформи в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Програма розвитку інвестиційної та інноваційної діяльності в Україні // Офіційний вісник України. – 2011. – № 28. – Ст. 1173.
2. Сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.ukrstat.gov.ua
3. Інвестиційний клімат в Україні [Електронний ресурс] / Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. – 19 грудня 2013 р. – Режим доступу:<http://www.me.gov.ua/file/>

link/226937/file/Invest_klimat_19_12_2013.doc

4. Підгорний, А. З. Статистика ринків: навчальний посібник / А. З. Підгорний, О. В. Самоєнкова. - Одеса: Атлант, 2014. – 408 с.

5. Самоєнкова О. В. Інвестиційна діяльність в Україні: тенденції та перспективи. Ефективна економіка. 2019. № 5. – URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7052> (дата звернення: 11.06.2019)

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»

ВИПУСК 5

Частина II

Одеса

